

at nedstemme enhver Brændselsordning her i Landet, havde som egentlig Hovedanstifter det ærede Medlem fra Herning (Westergaard), der søgte at samle sin Hær om dette Forehavende ved at foregive, at 40 Kr. vilde blive den højeste Pris, medens nu Sandheden kom frem fra den anden Part i Sagen, at denne Pris af 40 Kr. gjaldt aldeles ikke Fabrikkerne i Almindelighed. Vi skal nok faa at mærke, hvilke Priser Tørveproducenterne forlanger. Hovedstadens Beboere skal komme til at mærke det — Hovedstadens Beboere, som vil komme til at lide saadan under Brændselsmangelen næste Aar, som det fremgaar af det Tilbud om Rationering, som Københavns Magistrat i Gaar og i Dag har kunnet give, en Rationering, som er i den Grad beskedent tilmaalt, at det vil falde meget haardt at komme igennem dermed. Hovedstadens Beboere skal nok faa at vide, hvad det vil komme til at koste, hvis de forsøger at supplere disse Beholdninger af udenlandsk Brændsel med Tørv fra Sjælland.

Det ærede 6te Medlem for Præstø Amt (Ulrich) spurgte, hvad jeg vilde gøre, hvis Tørveproducenterne ikke vilde producere til de Priser, man andetsteds vilde kunne producere til. Brændselsnævnet har fremsat et Forslag til Fremme af Produktionen, hvilket Forslag for Øjeblikket ligger i Landstinget, og hvis Skæbne jeg ikke kender. Men jeg kender tilstrækkeligt til, hvad der tidligere er fremført, baade af den ene og den anden Producent, til, at jeg ikke lægger nogen som helst Vægt paa Udtalelser, som gaar ud paa, at man ikke vil producere, hvis man ikke faar, hvad man forlanger. Jeg har set alt for meget i disse Krigsaar til at betragte saadanne Udtalelser som et Ultimatum fra Producentens Side. Producenten har godt bagefter kunnet finde sig tilpas under de Vilkaar, som er givne. Desuden ved det ærede Medlem meget vel, at den særlige Art af Produktionen, som her paa Sjælland, og paa Øerne i det hele taget, har erklæret, at deres Anlæg krævede en meget høj Maksimalpris, kun udgør en meget ringe Del af den samlede Landsproduktion og ogsaa kun en forholdsvis ringe Del af Øproduktionen. Men det er det betænkelige ved en saadan Produktions fuldkomne Frihed, at naar den under Knaphed fastsætter en meget høj Pris, den, som den mener at kunne forlange, saa vil andre, som ikke behøvede at tage denne høje Pris, selvfølgelig følge med for at faa den størst mulige Del af Kagen. Derfor maa man befrygte, at de Priser, som vil blive taget paa Øerne, vil friste ud over Øernes Grænser.

Men nu har vi ganske klaret, hvorledes Stillingen er, og det ærede Medlem fra Herning ved jo, hvad han har villet gøre med dette. Det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) gentog paa ny, at der ingen Mulighed var for Brændselsnævnets Virksomhed yderligere. Jeg forstaaar særdeles vel denne Opfattelse, og jeg ved, at den deles af en stor Del indenfor Brændselsnævnet. Jeg haaber for mit Vedkommende, at det ikke desto mindre maa lykkes at bevæge Brændselsnævnet til trods de Vilkaar, det kommer til at arbejde under, dog at yde sin Bistand, for at ikke det skal ske, som det ærede Medlem fra Herning selv har bebudet: at stor Bekymring vilde brede sig i hele Befolkningen som Følge af, at Brændselsnævnet traadte fra. Brændselsnævnet vilde ikke have Ansvar for den Situation, som er fremkaldt mod dets Ønske og mod dets indtrængende Advarsel. Ansvar ligger alene der, hvor man har taget Ansvar paa sig ved at forkaste dette Forslag til Beslutning, nemlig hos Venstre og de Konservative.

Westergaard: Det er et meget stort og tungt Ansvar, man efterhaanden vil vælte over paa mig. Jeg skulde være Hovedanstifter — og hvilke flere Udtryk der nu er brugt — af, hvad her sker, og saa vidt jeg forstod det ærede Medlem fra Rønne (Hauge), saa var det, som jeg her altsaa var Hovedanstifteren af, i Virkeligheden at stikke Ild i samtlige Forordninger siden 1917: de fortæredes alle sammen ved det, der nu sker her. Det er dog vistnok for stor en Ære. Men i hvert Tilfælde bliver dette Ansvar — og der er jo Ansvar ved enhver Handling — da ikke lettere derved, at den højtærede Indenrigsminister og det ærede Medlem fra Rønne Gang efter Gang staar her og ligesom animerer Tørvefabrikanterne til nu endelig at tage store Priser. Det er ikke absolut givet, at Maksimalpriserne bliver billigere Priser for Forbrugerne. Vi har vistnok set adskillige Eksempler paa det modsatte. Jeg behøver kun at minde den højtærede Minister om Priserne paa Rug og Priserne paa Brød, og jeg kunde minde om Maksimalpriserne paa Uld og Priserne paa Uldgarn i sin Tid; der kunde sikkert nævnes flere Eksempler. Det er heller ikke sikkert, at just Hovedstadens Befolkning har faaet Tørvene særlig billigt, fordi der har været Maksimalpris; der kunde vistnok nævnes adskillige Eksempler paa det modsatte. Men een Ting holder jeg fast paa, og det kan være, det til syvende og sidst er det væsentligste i det hele: det er min ufravigelige Over-